प्रच्छन्नपापकृतमन्तरिवावहन्तीं
कण्ठावसक्तमृदुबाहुलतां स्मरामि ॥४॥

अद्यापि तां एतादृशीं स्मरामि । कीदृशीं । निधुवनक्लमनिःसहाङ्गीं निधुवनक्लमेन सुरतश्रमेण निःसहं सालसं अङ्गं यस्याः सा तां । पुनः । आपाण्डुगण्डपतितालककुन्तलालीं ईषत् पाण्डू धूसरौ यौ गण्डौ कपोलौ तयोः पतितः अलकानां केशरचनाविशेषयुक्तानां कुन्तलानां चिकुराणां आलो समूहो यस्याः सा तां । पुनः । अन्तःकरणे मत्स्मरणं आवहन्तीं धारयन्तीं । किं इव । प्रच्छन्नं गुप्तं यत् पापं तेन कृतं कर्म इव । पु° । कण्ठावसक्तमृदुबाहुलतां कण्ठे अवसक्ते मृदू कोमले बाहुलते भुजवल्ल्यौ यया सा तां ॥४॥

अद्यापि तां सुरतजागरघूर्णमान-
तिर्यग्वलत्तरलतारकदीर्घनेत्रां ।
शृङ्गारसारकमलाकरराजहंसीं
व्रीडाविनम्रवदनामुषसि स्मरामि ॥५॥

अद्यापि इदानीं अपि उषसि प्रातःसमये व्रीडाविनम्रवदनां स्मरामि व्रीडया लज्जया विनम्रं अवनतं वदनं यस्याः सा तां । रात्रिभुक्तं अनुभूय प्रातःसमये मुखं दर्शयितुं न शक्ता भवति इत्युत्तमस्त्रीलक्षणं । कथंभूतां तां । सुरतजागरघूर्णमानतिर्यग्वलत्तरलतारकदीर्घनेत्रां सुरतार्थं निधुवनार्थं यज्जागरं निद्राभावः तेन घूर्णमाने आवर्त्तमाने तिर्यग्वलती वक्रीभूयमाने तरलतारके चंचलाक्षिणी कनीनिके दीर्घे विशाले नेत्रे लोचने यस्याः सा तां । पुन° । शृंगारसारकमलाकरराजहंसीं । शृंगारसारो यत्र केलिगृहं स एव कमलाकरः केलिसरोवरं तस्य राजहंसीं तां । राजहंसीं इव विहरणशीलां ॥५॥

अद्यापि तां यदि पुनः श्रवणायताक्षीं
पश्यामि दीर्घविरहज्वरिताङ्गयष्टिं ।
अङ्गैरहं समुपगुह्य ततोऽपि गाढं
नोन्मीलयामि नयने न च तां त्यजामि ॥६॥

अद्यापि अहं यदि पुनः तां पश्यामि तदा नयने न उन्मीलयामि प्रकाशयामि । किं कृत्वा । अंगैः प्रतिगात्रैः गाढं निष्ठुरं यथा स्यात् तथा एवं उपगुह्य आलिंग्य ततोऽपि तदनन्तरं अपि न च तां त्यजामि मुंचामि । कथंभूतां तां । श्रवणायताक्षीं श्रवणपर्यन्तं आयते दीर्घे अक्षिणी लोचने यस्याः सा तां । पु° । दीर्घविरहज्वरितांगयष्टिं । दीर्घविरहेण महाविश्लेषेण ज्वरिता पीडिता अंगयष्टिः गात्रश्रेष्ठं यस्याः